

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA: 34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - tel. 3177	Polletna naročnina L. 1.500
PODUREDNIŠTVO: 34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - tel. 414646	Letna naročnina L. 3.000
	Letna inozemstvo L. 4.000
	Poštno čekovni račun: št. 24/12410

Leto XXIII. - Štev. 33 (1164)

Gorica - četrtek, 26. avgusta 1971 - Trst

Posamezna številka L 80

Dve republiki - dva načina

Mesec avgust je bil za katoličane v Jugoslaviji važen zaradi dveh cerkvenih slavij. Eno je bilo v Jugoslaviji sami, drugo pa v Združenih državah Sev. Amerike. V Jugoslaviji so v hrvaški socialistični republiki obhajali najprej mariološki kongres v Zagrebu, nato pa marijanski kongres pri Mariji Bistrici. Iste dni pa je bilo na drugem koncu sveta v ZDA posvečenje slovenske kapele v Washingtonu. O obeh slovesnostih poročamo v današnji številki »Katoliškega glasa«.

Sovpadanje enega in drugega slavlja je bilo zgolj slučajno. Toda prav ta slučajnost nam nudi priložnost, da primerjamo zadržanje oblasti na Hrvaškem in na Slovenskem do cerkvenih slovesnosti in s tem tudi da primerjamo odnose med republikami in cerkvenimi oblastmi, oziroma med republiko in Cerkvijo v Sloveniji in Hrvaški.

Na Hrvaškem je bilo sodelovanje republik in cerkvenih oblasti med obema kongresoma vzorno, vsaj za jugoslovanske razmere. Tako vlada kot komunistična partija Hrvatske sta kongres pozdravili in se ga po svojih zastopnikih tudi udeležila.

V poročilu o mariološkem kongresu v Zagrebu piše Družina: »...Prvi dve vrsti v dvorani sta namenjeni častnim gostom... Hrvaško vlado zastopa predsednik republiške komisije za verska vprašanja Zlatko Frid s tajnikom Lazičem, zagrebško mestno skupščino podpredsednik Ivo Vrhovec...« Ko je na zagrebško letališče priletel papeški legat kardinal Seper, ga je pozdravil tudi član izvršnega sveta hrvaške republike dr. Ivo Margan. Na kratko: partija, centralni komite, zagrebška mestna uprava in hrvaška vlada, vsi so bili uradno navzoči ob kongresu v Zagrebu.

Iste dni, to je 15. avgusta, je bila v Washingtonu blagoslovitev slovenske kapele v tamkajšnjem narodnem svetišču Brezmadežnega spočetja. Navzoči so bili zastopniki slovenskega episkopata in ameriških škofov. Navzoči so bili zastopniki ameriškega političnega življenja, med njimi senator Lausche. Sv. oče Pavel VI. je poslal pozdravno pismo, predsednik Nixon je poslal svojo poslanico. Popolnoma je pa bila odsotna slovenska republika vlada in sploh sleherna slovenska civilna oblast. In vendar je šlo za izrazito slovensko ne samo versko, temveč tudi narodno zadevo. Saj bo slovenska kapela pričala vsem Amerikancem o Slovencih v Združenih državah.

V juniju in juliju je verski list »Družina« objavil dva načelna članka o vlogi, ki jo želijo imeti katoličani v novi socialistični družbi in o razmerju med Cerkvijo in socialistično in politično oblastjo. Centralni komite Zveze slovenskih komunistov je bil zaradi teh dveh skromnih člankov tako prizadet, da je sklical posebno sejo, na kateri so obravnavali vsebino obeh člankov. O tem smo tudi mi poročali v številki z dne 5. avgusta.

* * *

V Jugoslaviji imajo dogovor med Sv. sedežem in jugoslovansko zvezno vlado, ki urejajo odnose med Cerkvijo in državo; imajo posebne državne zakone o verskih skupnostih; imajo posebne verske komisije v posameznih federativnih republikah. Dejanski odnosi med Cerkvijo in oblastjo v posameznih republikah se pa različno razvijajo, kot je razvidno iz povedanega. Od tod dve republiki — dva različna načina sožitja med Cerkvijo in republiko. Kateri je za Cerkev in za narod boljši, hrvaški ali slovenski?

MIKLAUV BOZIC

Predsedniki bodoče škofovske sinode

Na jesenski škofovski sinodi bodo predsedovali kot papeževi zastopniki naslednji kardinali: Leon Entienne Duval, nadškof v Alžiru, Pablo Muñoz Vega, nadškof v Quitu (Ekvador), in prefekt Kongregacije za duhovnike John Wright.

Slovenska kapela v Washingtonu slovesno blagoslovljena

Skoraj tri tisoč Slovencev z raznih delov sveta se je zbralo ob prazniku Marijinega vnebovzeta v ameriškem glavnem mestu k blagoslovitvi kapele brezjanske Marije Pomagaj v ameriškem narodnem svetišču Marijinega brezmadežnega Srca. Največje zanimanje je seveda vladalo za skupino iz Slovenije in zamejstva, ki je priletela v petek popoldne in štela 169 romarjev, kajti ameriški Slovenci so iskali med njimi vsak svoje znanec in sorodnike.

Poleg škofov dr. Maksimilijana Držečnika iz Maribora in dr. Janeza Jenka iz Kopra je prišlo še 10 duhovnikov iz Slovenije. Koroske Slovence so zastopali trije odborniki celovške Mohorjeve družbe: g. Kristian Srienec iz Šmihela, g. Avgust Čebulj iz St. Lenarta pri sedmih studencih in g. Franc Hudl iz Celovca. Tudi g. Vinko Zaletel je bil med njimi. Iz Rima je prišel msgr. dr. Jezernik, iz Nemčije pa izseljeniški duhovnik dr. Franc Felc iz Stuttgarta. Južno Ameriko sta zastopala msgr. Anton Orehar iz Argentine in g. Ludvik Tomazin iz Čila.

SOBOTNE SVEČANOSTI

V soboto 14. avgusta ob eni popoldne je škof dr. Držečnik ob asistenci rektorja svetišča msgr. Williama McDonougha in številnih duhovnikov posvetil oltar nove kapele, nato pa na njem daroval prvo najsvetejšo daritev skupaj s šestimi slovenskimi duhovniki ter imel lep govor o Mariji Pomagaj. Vse navzoče je pogled na milino Marijine slike in harmonično ureditev kapele globoko prevzel.

Ob petih je bila v nabito polni dvorani Sheraton hotela slavnostna akademija. Pevska zbor »Korotan« in »Zarja« iz Clevelanda sta pod vodstvom ing. Frančka Gorenška dovršeno prepevala posrečeno izbrane pesmi, med katere so bili vpleteni prizori kot »Krst pri Savici« v režiji Vilka Čekuta iz Toronta, »Preljubo veselje« v počastitev škofa Slomška v režiji dr. Jerka Gržinčiča in »Baragu v spomin«, kjer je p. Bertrand Kotnik OFM prebral nekaj odlomkov iz Baragovega katekizma v čipevščini. Zadnja prizorčka sta še posebno prišla do veljave, ker sta bila na akademiji navzoča oba naslednika božjih služabnikov Slomška in Barage, mariborski škof dr. Držečnik, ki je na odru skupaj s clevelandskimi otroci pel »Preljubo veselje«, in marquettski škof Salata.

Po akademiji je bil banket, ki se ga je udeležilo 1130 gostov. Predsednik odbora za slovensko kapelo Jože Nemančič iz Clevelanda je pozdravil navzoče in se vsem darovalcem zahvalil. Med govorniki sta bila oba slovenska škofa, škof Blanchette iz Jolietta, ki ima v svoji škofiji veliko Slovencev in naše »ameriške Brezje«: Lemont, in škof Salata iz Baragove dežele, ki je poudarjal ne le zasluge Baragove za krščanstvo v njegovi sedanji škofiji, marveč tudi njegovih dveh naslednikov na škofjskem sedežu, obeh slovenskega rodu. Najbolj pa sta poslušalce razvnela nekdanji ameriški senator in petkratni guverner ohijske države Lausche s svojo ribniško šaljivostjo in z angleškim govorom, v katerem je slavil slovensko delavnost in poštenost, ter rektor Marijinega svetišča, ki ni mogel

prehvaliti Slovencev zaradi njih neomajne zvestobe do vere in ljubezni do nebeške Matere Marije. »Sam sem bil priča,« je dejal, »kako so komunisti zapirali vaše duhovnike in versko zavedne laike in jih kruto mučili ter morili, ko sem bil tajnik apostolskega nunciata v Beogradu in večkrat prišel na Bled in tudi na Brezje, pa vi ste kljub krutemu preganjanju neomajno vztrajali v veri in češčenju vaše Marije Pomagaj ter to zvestobo sveti veri in vdanost do nebeške Matere prinesli tudi sem v Ameriko v spodbudo vsem nam.«

OBRED BLAGOSLOVITVE

V nedeljo 15. avgusta so se Slovenci začeli zbirati v Marijinem svetišču že pred pol dne, čeprav se je slovesnost začela šele ob eni. Prej ni bilo mogoče, ker ima svetišče svoje redne nedeljske maše. Točno ob eni je škof dr. Držečnik ob asistenci petih škofov in nad 50 duhovnikov začel obred blagoslovitve slovenske kapele in imel kratek govor, nakar se je med petem Marijinih pesmi ljudstvo začelo pomikati v gornjo cerkev, da je zasedlo prostore v ogromni baziliki. Med zvoki mogočnih orgel, ki jim je dr. Jerko Gržinčič znal izvabiti najlepše glasove, in petjem »Korotana« pod vodstvom ing. Gorenška se je začel spreved skozi ogromno cerkev. Najprej križ s svečarjema, vsi v narodnih nošah, nato zastavonoše ameriške,

papeške in slovenske zastave tudi v narodnih nošah, katerim je sledilo nad sto narodnih noš, med njimi lepo število belokranjskih, za njimi redovnice in dolga vrsta duhovščine s škofi, najprej tisti, ki niso somaševali, nato somašujoči in za njimi člani odbora za slovensko kapelo. Vsi ti so dobili prostor v prezbiteriju okrog oltarja, na katerem se je brala sveta maša.

Največja katoliška cerkev v Združenih državah se je s Slovenci napolnila do zadnjega kotička, da mnogi niso dobili sedežev, čeprav so bili ob klopeh postavljeni še dodatni stoli.

Ko so bili vsi na svojih prostorih, je washingtonski pomožni škof John S. Spence prebral brzokavko sv. očeta, v kateri Slovence čestita, da so postavili v washingtonskem Marijinem svetišču kapelo Marije Pomagaj z Brezje, in vsem navzočim na blagoslovitvi pošilja apostolski blagoslov. Msgr. dr. Jezernik je isto prebral v slovenščini. Tudi ameriški predsednik Nixon je poslal svoje pozdrave. Zlatomašnik g. Matija Butala iz Jolietta je nato bral slovensko posvetitveno spomenico, msgr. Al. Baznik pa angleško, nakar se je začela sv. maša, ki jo je daroval škof dr. Držečnik skupaj s škofom dr. Jenkom in 42 slovenskimi duhovniki. Prvo berilo je po slovensko bral Vilko Čekuta iz Toronta, drugo pa po angleško predsednik odbora za slovensko

kapelo Jože Nemančič iz Clevelanda. Evangelij je pel msgr. Anton Orehar iz Argentine.

POMEN SLOVENSKE KAPELE

Po slovensko je pridigal škof dr. Držečnik, ki je navdušeno govoril o naši nebeški in zemeljski domovini, pa tudi o novi domovini izseljencev.

»Vendar vas, ki ste si tukaj ustvarili novo domovino,« je nadaljeval, »vežejo tesne vezi s staro domovino: ne samo vezi krvnega sorodstva, ne samo spomin na prednike, ampak zlasti krščansko izročilo. V novo domovino ste prinesli s seboj vero, Kristusov evangelij, ljubezen do Boga in božje Matere. Kot naši predniki v stari domovini, ste tudi vi tukaj gradili cerkve, ustanavljali slovenske župnije. V spomin 1200-letni pokristjanjenja Slovencev ste postavili krasen spomenik: slovensko kapelo v narodnem svetišču Brezmadežne v Ameriki, ki je bila danes blagoslovljena.«

Angleško pridigo je imel čikaški pomožni škof Thomas Grady, ki je govoril o pokristjanjenju Slovencev pred 1200 leti in o prizadevanju ameriških Slovencev, da bi kot spomenik na to postavili kapelo brezjanske Marije Pomagaj v ameriškem narodnem svetišču. Bil je namreč rektor svetišča ob času, ko so začeli delati prve korake za to.

Molitev vernikov smo molili »v duhu združenosti z rojaki v stari domovini, zbranimi danes na mednarodnem Marijanskem kongresu pri Mariji Bistrički«. Da je mogla več kot dvatisočglava množica prejeti sv. obhajilo, so ga delili tudi po stranskih kapelah po cerkvi. Na koru je prepeval pevski zbor »Korotan« pod vodstvom ing. Gorenška, najbolj pa je donelo po velikanski baziliki, ko smo zapeli kakšno Marijino ljudsko pesem ob mojstrski spremljavi mogočnih orgel pod prsti dr. Gržinčiča.

Po maši so bile še pete litanije Matere božje in zahvalna pesem, ki je zares iskreno kipeja iz več ko dva tisoč slovenskih src in zahvalo Bogu za dan, ki nam ga je dal. S tako priljubljeno »Marija skoz življenje« je bila slovesnost zaključena.

Večina rojakov se je takoj odpeljala na svoje domove z avtobusi, ki so jih že čakali pred svetiščem, le romarji iz Evrope so še prenočili v Washingtonu in se v ponedeljek odpeljali v New York, od koder so v torek odleteli v Cleveland, kjer so imeli zvečer v cerkvi sv. Vida koncelebrirano mašo, nato pa v šolski dvorani sprejem. V sredo so zjutraj bili pri sv. maši v cerkvi Marije Vnebovzete in se od tam odpeljali k Niagarskim slapovom, v četrtek pa v Toronto, da so imeli sv. mašo v cerkvi Marije pomagaj in s torontskega letališča proti večeru odleteli domov.

Tako tisti, ki smo se od Washingtona poslovili takoj po slovesnosti, kot oni, ki so ga zapustili šele naslednji dan, smo globoko v srcu nesli s seboj besede škofa dr. Držečnika, s katerimi je sklenil svojo pridigo: »Marija, pomagaj nam, da ostanemo trdni v veri, da ostanemo zvesti Bogu, da izpolnimo poslanstvo, ki ga je božja Previdnost poverila slovenskemu narodu!«

DR. FRANC BLATNIK SDB

Država brez cerkva

Pred zmago komunizma je bilo albansko prebivalstvo razdeljeno na tri verske skupnosti: mohamedansko, katoliško in pravoslavno. Od severa proti jugu je pleme Miriditov izpovedovalo katoliško vero; mohamedanci v sredi dežele so bili posledica stoletne turške oblasti in deželi, medtem ko je pravoslavna skupnost nastala na jugozapadu Albanije pod vplivom srbskih in grških sosedov.

Komunizem je brezobzirno pometel z vsemi tremi verami; da bi onemogočil vsako izpovedovanje vere ali verske obrede, je dal rdeči režim do tal porušiti vse krščanske cerkve ter vse muslimanske džamije, pozaprli ali pregnali vse duhovnike in hodže ter tako vsako versko dejavnost v kati zatrl.

Svobode vere v Albaniji torej ni. Ostalo je le nekaj džamij velike zgodovinske in umetniške vrednosti, ki pa so seveda spremenjene v muzeje. Mladi rod ne ve ničesar več o Bogu in veri.

Novim oblastem je tudi uspelo odpraviti krvno osveto, ki je v črni gori in med jugoslovanskimi Albanci še vedno na dnevnem redu. Vsakogar, ki se je poslužil krvne osvete, so na licu mesta kaznovali, vse njegove sorodnike pa razselili. V teku let so tudi odpadli mnogi pogoji, ki so krvno osveto povzročali in omogočali. Družbeni vzroki krvne osvete v preteklosti so bili verski spopadi, kupovanje žensk in zemljiška lastnina. Če ne moreš več vere izpovedovati, če se žene za zakon ne sme več kupovati in če ni več pedi zemlje v zasebni lasti, potem je razumljivo, da je krvna osveta prenehala, saj ni več vzrokov zanjo.

Zelo strog je nadzor nad javno moralno. Kupovanja žene, kot rečeno, ni več. Prešustva oblasti ne dovoljujejo, prostitucije tudi ne. Albanci ne vedo, kaj je mini in maks krilo. Vsem tujim dolgolascem je vstop v deželo absolutno prepovedan. Tudi mnogoženstva ni več, čeprav ga mohamedanska vera dovoljuje.

V Albaniji ni brezposelnih; vsi morajo

biti tako ali drugače zaposleni. Dopoldanski sprehajalce ne vidiš nikjer, poseda nja po kavarnah čez dan tudi ne. Zasebne obrti ni. Vsi obrtniki so vključeni v državna podjetja. Trgovine so skromne, brez reklame in bogatih izložb. Zakaj naj bi tudi bile? Namesto teh pa ne manjka političnih gesel. Povsod bereš: »Parti-Enver!« Celo na pobočjih hribov so črke tega gesla, sestavljenega iz velikih kamnov, že od daleč vidne. Predsednik Enver Hoxha je za Albance »oče domovine«, ki skrbi za vse. Nikdar ne potuje v inozemstvo.

Dežela je že vsa elektrificirana, luč ima že vsaka vas, tok celo v Jugoslavijo prodajajo. Tudi v šolstvu so zelo napredovali. Nepismeni so samo še ljudje nad 65. letom starosti. Na univerzi v Tirani študira sedaj 7.100 rednih in 7.000 izrednih študentov, ki obiskujejo večerne tečaje v raznih mestih. Na 10.000 prebivalcev pride 313 študentov na visokih šolah; od teh je 35% žensk.

Vso proizvodnjo vodi država; zasebna lastnina ali osebna pobuda nista dovoljeni. Vsa zemlja, trgovina, obrt, vse je last države. Zasebnik ne sme imeti avtomobila. Dovoljeno je le kolo, pa jih je le malo videti na cestah. Kolikor so, so starih tipov. Kmetje imajo ohišnice, ki so ograjene. Lahko redijo eno kravo ali tri ovce.

Poznajo pa tudi v Albaniji lov na devize. Nekatere reči prodajajo samo v posebnih trgovinah za tujo valuto. Tako tudi pipe in znani albanski konjak.

Albanska pot v socializem je trda in zahteva od prebivalstva mnogo odpovedi. Vendar so ljudje bolj zadovoljni kot npr. v Jugoslaviji ali Italiji. Cutijo, da brez žrtve ni napredka. Ob vseh omejitvah žive bolje in bolj urejeno kot v preteklosti.

Stalno zastopstvo pri Sv. sedežu

Potrjena je bila novica, da bo imela nekatališka redovna skupnost Taizé v Franciji stalnega zastopnika pri Sv. sedežu v Rimu.

Rušenje temeljev slovenske vernosti in narodnosti na Koroškem

Resna beseda k novi knjigi W. Mucherja

O SPOŠTOVANJU NASPROTNIH MNENJ IN STALISC

W. Mucher pravi, da se hoče boriti za zmago načela o spoštovanju vseh nasprotnih mnenj in stališč. Toda njegovo delovanje, in še posebej knjiga, nikakor nista pričeli takega spoštovanja. Le preveč nestrpno vsiljuje svoje trditve, le prepikro in preveč zaničljivo govori in piše o drugače mislečih, pa naj bodo papeži, kardinali, knezi ali kosezi, znanstveniki ali umetniki, dr. Franc Grivec ali dr. Maks Miklavčič.

Značilen je zlasti njegov jedki prezir, če že ne pravo sovraštvo, do dr. Miklavčiča, priznanega slovenskega zgodovinarja. Očita mu, da je potvoril zgodovinsko listino (str. 151) in da se je posluževal sleparskih manevrov (str. 142); žali njegovo duhovniško čast, če je sploh kdaj odprl brevir, prečital življenjepis sv. bratov in zlasti Grivčovo delo ter da najbrž zahrbitno sodeluje pri sestavi novih beril v brevirju (str. 151-152). Zato ga zafrkljivo opozarja — to pa ni več samo osebna žalitev zgodovinarja dr. Miklavčiča, temveč pekoča žalitev vsega slovenskega naroda — naj nikakor ne blebeče o Gospe Sveti kot o slovenskem narodnem svetišču, kajti če hoče poiskati resničnih širiteljev krščanstva med Slovenci, naj se nikakor ne ozira na sever, h Gospe Sveti, ampak na zapad, v Oglej. Zatorej naj gre g. dr. Maks Miklavčič raje proti zapadu, v Oglej, in naj tam uresniči svoje naklepe: to je naj tamkaj poskuša vreči skozi okno italijanske duhovnike in jih nadomestiti z njemu dragimi slovenskimi duhovniki. Tam bo potrkal na pravi naslov: želim mu, da bi tamkaj docela uspel in uresničil svoje želje! (str. 155).

O cerkvenem zgodovinarju dr. Miklavčiču in o njegovih znanstvenih zaslugah za Cerkev na Slovenskem je ob njegovi smrti (19. 7. 1971) ljubljanski nadškof in metropolit dr. Jože Pogačnik, v poslovnem pismu, napisal besede, ki jih je ob odprtju Miklavčičevemu grobu prebral pomožni škof dr. Stanko Lenič, ki je namesto obolelega nadškofa vodil pogrebne obrede:

»Ne morem iti mimo tvojih znanstvenih zaslug za Cerkev na Slovenskem. Veliko si pisal o naši cerkveni zgodovini... Omenim naj tvojo veliko zaslugo, da si kot objektivni cerkveni zgodovinar branil čast in svetost slovenskih apostolov Cirila in Metoda in zavračal zmotne trditve nemško čutečega župnika Mucherja pri Gospe Sveti. Želim, da bi kdo od naših zgodovinarjev nadaljeval tvojo obrambo slovenskih blagovestnikov in se tako zavzemal tudi za pravice naših koroških rojakov.«

Spoštovanje do nasprotnih stališč? Le kako more trdit, da spoštuje spoznanja in znanstvena dognanja drugače mislečih oseb tisti, ki si lasti pravico, da z viška vse sodi in razsoja? Tisti, ki z globokim zaničevanjem smeši zgodovinska dejstva, o katerih poročajo trdni zgodovinski viri in o katerih so bili prepričani že davni rodovi? Tisti, ki se je vnaprej zaklel, da bo dokazal, da je bila slovenska prisotnost na Koroškem vedno malenkostna in docela nepomembna ter da je vse to, s čimer se Slovenci na Koroškem ponašajo, le bajka, izmišljotina, pravljica?

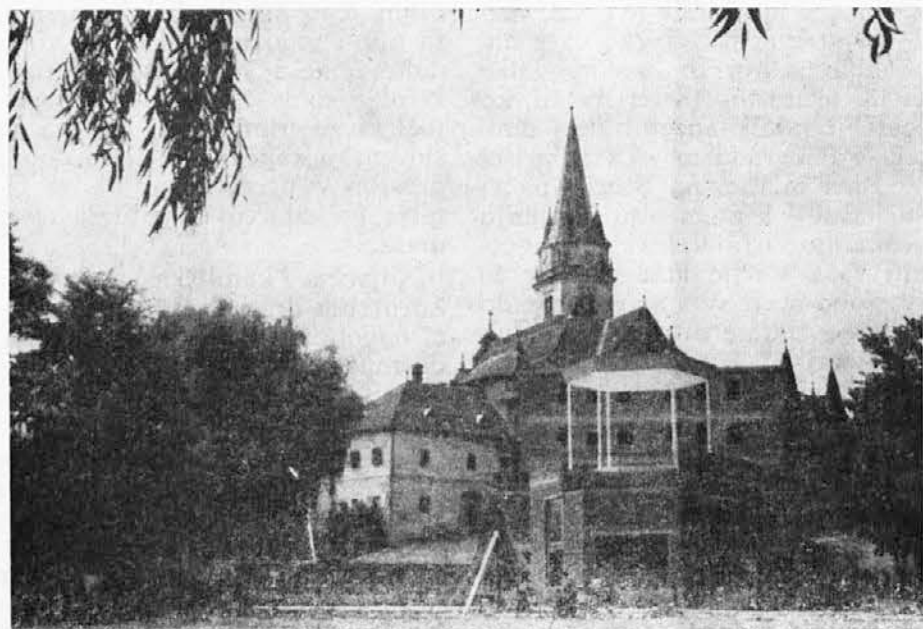
Ne! Župnik Mucher ne kaže nobenega spoštovanja do tistih izrednih osebnosti in velikih zgodovinskih dogodkov, ki že stoletja prenapolnjujejo slovenska srca s hvaležnostjo in resničnim ponosom! S pravim užitek zanika svetost blagovestnikov Cirila in Metoda, smeši prepričanje koroških Slovencev, da je bil sv. Modest tudi njihov misijonar in škof, in še zlasti ubija njihovo zavest, da je Gospa Sveta prav na poseben način tudi njihova zavetnica. Zaganja se pa ne samo v verska izročila naših koroških rojakov, pač pa tudi v narodna: velika samoprevara je, tako trdi, vsako poročilo o slovenskih vojvodih in o njihovem umeščanju na Gospo-svetem polju.

Kar Slovence žali, niso toliko njegove smeje trditve, ki se bodo v svoji zlaganosti klavno porušile, pač pa pikra zafrkljivost, ki meji že na sovraštvo, s katero hoče zadelati slovenski ponos. Kar nič ne zakriva, da je njegov namen, izpodrežati korenike, ki vežejo današnje Slovence na sam izvor, na početke slovenske vernosti in narodnosti. Gre torej za načrtno osirotenje slovenskega ljudstva, za razbitje verve in kulturne dediščine koroških Slovencev, ki naj se nato kot berači, brez lastne zemlje in zgodovine, umaknejo v pozabo

in potonejo v nemštvo.

Lahko trdimo, da ima knjiga namen, sejati dvom in malodušnost v srca naših koroških rojakov, da bi jim zamrla poslednja iskra narodne zavesti in ponosa, tako da bi se brez odpora predali neizbežni usodi dokončnega ponemčenja. Zato se pa tudi knjiga konča s slavošpevom in grožnjo: s slavošpevom koroškemu plebscitu, koroškim brambovcem in koroškim ljudskim štetjem, z grožnjo, ki jo vsebuje poziv, naj vsakdo, ki meni, da je na Koroškem preveč nemštva, pobere šila in kopita in zapusti deželo (str. 160-161).

DR. MSGR. RUDOLF KLINEC

Za letošnje marijansko slavo v Marji Bistrici so prireditelji zgradili posebno ploščad za cerkvi, kjer so bile nato 15. avgusta glavne svečanosti

IZ ŽIVLJENJA NAŠIH LJUDI

50-letnica redovne probleme

Na praznik Marije Vnebovzete sta v provincialni hiši Solskih sester v Trstu obhajali 50-letnico preobleke dve zelo zašledni redovnici: s. Ahacija Kacin in s. Nikodema Pahor. Okoli jubilejantk se je zgrnila vsa redovna družina iz Trsta in Gorice, pa tudi številni sorodniki in prijatelji so se udeležili redkega slavlja. Pri sv. maši je g. Jože Jurak čestital vzornima redovnicama k pomembnemu jubileju. Podčrtal je vzvišenost redovniškega poklica, v katerem se mlada dekleta docela darujejo Bogu in delu za svoje ljudstvo, zlasti krščanski odgoji mladih rodov. Zvestoba poklicu in redovnim obljubam, ki posebno danes zahteva duha požrtvovalnosti in zavzetosti, je neprecenljive vrednosti v božjih očeh.

Popoldne sta redovnici preživele v krogu svojih sorodnikov in znancev.

V Gorici je splošno znana s. Ahacija, saj deluje v Zavodu sv. Družine (Slovensko Sirotiščje) celih 24 let. Dvakrat, v letih 1949-1956 in 1957-1963, je bila tudi prednica. Več časa je bila vključena kot svetovalka v vrhovno vodstvo Solskih sester v Rimu.

S. Ahacija se je rodila v Idriji 4. maja 1899. Sprva je obiskovala sedemrazredno rudniško osnovno šolo (1905-1912), zatem čipkarsko šolo (1913-1915) in nato gospodinjstvo šolo (1915-1916), ki jo je vzdrževal rudnik, vodile pa so jo uršulinke iz Ljubljane. Takratna predstojnica m. Elizabeta Kremžar, priznana religiozna pesnica, je odločilno vplivala na njen redovni poklic, najprej s svojimi pesmimi, resničnimi srčnimi rubini, pa tudi s svojim ljubeznivim in plemenitim osebnim stikom.

Sedemnajstletna Ahacija je bila jeseni 1916 sprejeta med novinke kongregacije Solskih sester v Mariboru, kjer je po petletnem študiju na zavodskem učiteljskišcu s pravico javnosti prešla redovno obleko dne 15. avgusta 1921.

V letu noviciata je poučevala na zavodski vadišnici. Septembra 1922 so jo predstojniki, ker je bila italijanska državljanka, poslali k Solskim sestram v Tomaj. Tu je poučevala na zavodski šoli polnih 25 let, do priključitve Tomaja leta 1947 k Jugoslaviji. Tedaj je prišla v Gorico v Zavod sv. Družine. Tu je s svojimi vzgojiteljskimi sposobnostmi, s svojo resno prizadevanostjo in duhom izredne požrtvovalnosti res veliko naredila za ta važni zavod in za krščansko vzgojo naše mladine. Obema jubilejantkama voščimo še veliko

VESELO NA POT

V soboto 14. avgusta smo polni lepih pričakovanj začeli naše romanje na 13. marijanski kongres k Mariji Bistrici na Hrvaškem in obenem tretje ekumensko potovanje v Jugoslavijo. Vožnjo je prevzelo podjetje Avtopromet iz Nove Gorice in spet smo imeli za šoferja dornberškega rojaka Marijana Mozetiča, ki nas je že pred dvema leti vozil preko Makedonije in Dalmacije. Tehnično vodstvo je prevzel g. Artur Koshuta, za duhovno vodstvo pa sta skrbeli dr. Rudolf Klinec iz Gorice in dr. Angel Kosmač iz Trsta.

Mnogo smo pridobili na tem romanju, veliko lepega doživeli in slišali. Duhovni voditeljska se je pridružil še msgr. Natal Silvani iz Trsta, ki nam je iz svojih

bogatih doživetij povedal marsikaj lepega. Po zeleni Stajerski pa se je vodstvu pridružil še dr. Stanko Janežič, ki sedaj poučuje v Mariboru.

V Gorici smo pol avtobusa zasedli Goričani, Tržačani pa drugo polovico v Trstu in, na Opčinah. Od pol sedmih zjutraj, po jugoslovanskem času, smo že prešli mejo pri Fernetičih in odbrzeli proti Sežani. Tam smo položili na avtobus veliko spominsko ploščo, ki bo sedaj krasila desno steno kapele, kjer je pokopan naš veliki škof dr. Anton Mahnič.

Med potjo do Zagreba smo se ustavili v Postojni in na Otočcu, ki je v poletnih mesecih zelo obiskan. Po kosilu v Zagrebu smo si mogli hrvaško prestolnico le bežno ogledati. Vodil nas je dr. Stojan Brajša, ki je bil tudi naš romar. V stolni cerkvi smo se poklonili spominu velikega mučenca naših dni, kardinala Stepinca. Ze večkrat smo bili na njegovem grobu in vedno smo zasledili isto pobožnost in ljubezen hrvaškega ljudstva do svojega škofa.

Dr. Brajša nam je razložil glavne značilnosti in umetnine zagrebške stolnice, nato še starodavne cerkve sv. Marka na Kaptolu, pred katero je bil v 16. stoletju mučen z razbeljeno krono voditelj kmečkih upornikov Matija Gubec.

NA GROBU DR. MAHNIČA

V cerkvi glagoljaških frančiškanov smo že na našem prvem ekumenskem romanju obiskali grob škofa Mahniča. Takrat, bilo je to 16. septembra 1969, se je porodila misel, da bi temu, za naš narod tako zašlednemu možu postavili spominsko ploščo. Po velikem prizadevanju in trudu naših duhovnikov, zlasti msgr. Klinec, smo to zamisel uresničili na našem tretjem ekumenskem potovanju. Po sv. maši naših treh gospodov duhovnikov je sledilo odkritje in blagoslovitev marmorne plošče na Mahničevem grobu.

Ploščo dela čast goriškimi in tržaškimi Slovincem. Meri 100x80 cm, izdelal jo je mojster Gorkič iz Vrtojbe, črke pa vklešal kamnosek Vižintin, tudi iz Vrtojbe. Stala je nad 100.000 lir; precejšnjo vsoto zanjo smo nabrali med našimi romarji v avtobusu. Napis na plošči se glasi: »Dr. Antonu Mahnič, (1850-1920), mislecu in škofu, apostolu edinosti, borcu za glagolico ob 50 letnici smrti hvaležni primorski Slovenci. Apostolstvo sv. Cirila in Metoda v Gorici in Trstu.« Pred to spominsko ploščo bo sedaj gorela večna lučka v obliki leščerbe, za katero je poskrbel dr. Kosmač iz Trsta.

PREDPRIPRAVE NA MARIJANSKI KONGRES

Ze v Zagrebu pred stolno in pred frančiškansko cerkvijo, do katere vodi senčen gaj visokih cipres, smo lahko dobili prve vtise, kako se pripravljajo verno hrvaško ljudstvo na svoje srečanje pri Mariji Bistrici. Povsod je bilo videti romarje, ki so počivali po dolgi vožnji iz vseh krajev Hrvaške in pričakovanju še hujših naporov naslednjega dne.

Zvečer smo imeli Slovenci skupno pobožnost v cerkvi Srca Jezusovega v Zagrebu. V Zagrebu se je tiste dni vršil šesti mariološki in 13. marijanski kongres.

Pri skupni slovenski pobožnosti je bil navzoč pomožni škof dr. Lenič iz Ljubljane ter razni drugi cerkveni dostojanstveniki ter predstavniki slovenskih duhovnikov iz zamejstva. Dekleta iz Krškega so pred oltarjem recitirale Marijin sonetni venec, nekoliko predolg za tako skupno slovesnost. Sledila je koncelebrirana sv. maša desetih duhovnikov z dr. Leničem na čelu.

Prvo noč smo spali v Krškem in naslednje jutro, 15. avgusta, vstali zelo zgodaj ter se skozi Zagreb usmerili proti Mariji Bistrici.

Čudili smo se, da nismo naleteli na večji promet na poti do svetišča. Kasneje smo ugotovili, da smo bili med zadnjimi. Ko smo dospeli do prostora, namenjenega velikim avtobusom, smo komaj našli prostor. Na stotine in stotine avtobusov je bilo razvrženih po prostranem travniku več kot pol ure daleč od svetišča. Sonce je pripekalo, reke ljudstva pa so hitele po prašni cesti proti kraju glavnega slavlja. Na nasprotnem travniku smo videli morje osebnih avtomobilov, gotovo več tisoč. Vsa Hrvaška, Slovenija in cela Jugoslavija, poleg Avstrije, Primorcev, Belgijcev, Francozov, Italijanov, Nemcev, Angležev, je bila zastopana na tem veličastnem zaključku 13. marijanskega kongresa pri Mariji Bistrici.

Z. P.
(Se nadaljuje)

DRAGA 1971

Kot smo že pred kratkim pisali, bodo letošnji študijski dnevi za slovenske izobražence v Dragi 4. in 5. septembra.

Draga je majhna vasica za Bazovico pri Trstu, ki je prav zaradi teh študijskih dni postala znana med številnimi slovenskimi razumniki doma in po svetu. Tu se bodo letos že šestič zbrali izobraženci iz zamejstva, Slovenije ter raznih evropskih in tudi izvenevropskih držav, da se svobodno in brez predsodkov ob spoštovanju vseh nazorov pogovore o aktualnih problemih slovenstva.

Izvedeli smo, da je te dni v tisku zbornik predavanj zadnjih dveh let »Drage« in da bo izšel še pred letošnjim srečanjem 4. in 5. septembra.

Sobota 4. septembra:

Ob 16. uri: Začetek in pozdrav, nato predavanje: »Zdoinška Slovenija«. Govori dr. Jože Velikonja, prof. na univerzi v Seatlu (Wash. USA). »Perspektive slovenske narodne skupnosti v zamejstvu«. Govori dr. Drago Štoka, deželni poslanec, Trst.

Nedelja 5. septembra:

Ob 8.30: Nedeljska maša z nagovorom dr. Vilka Fajdige, univ. prof. slovenske teološke fakultete v Ljubljani.

Ob 10. uri: »Psihologija raznarodovanja in narodnega zatiranja«. Govori dr. Jurij Zalokar, primarij psihiatrične bolnišnice v Begunjah na Gorenjskem. Diskusija.

Ob 11.30: »Ustavne spremembe v Jugoslaviji na področju njene družbeno politične ureditve«. Govori dr. Gorazd Kušej, univ. prof. v Ljubljani, član Slovenske akademije znanosti in umetnosti.

Ob 13. uri kosilo.

Ob 15.30: »Politično ekonomsko položaj Slovenije po novi ustavi«. Govori dr. Vladimir Murko, univ. prof. v Ljubljani.

Ob 17. uri: »Kritične pripombe k ustavnim spremembam v Jugoslaviji«. Govori dr. Ludvik Vrtačič, štipendist švicarskega nacionalnega sklada za znanstveno raziskavanje, Friburg (Švica). Diskusija.

Draga (ital. S. Elia) je vasica za Bazovico pri Trstu. Do tja je moč priti po asfaltirani cesti: v Bazovici se odcepi cesta proti Pesku (it. Pese), kmalu nato pa se ponovno odcepi (na desno) proti Dragi. Od Bazovice do Drage je približno 2 km poti.

Avtobus za Drago vozi izpred glavne železniške postaje v Trstu (na robu restavracije na postaji) — ul. Gioia — ob 6, 13.05 in ob 19.30. V Bazovico pa avtobusi izvozi vsake pol ure s trga Oberdan. Za tiste, ki to želijo, bo v poslojpu zborovanja kosilo, večerja in prenočišče.

Pojasnila v Trstu, ul. Donizetti 3/I, tel. 768189 vsak dan od 16. do 19. ure.

Dušnopastirski tečaj za slovenske duhovnike

Ze enajstič po vrsti se je izvršil dušnopastirski tečaj za slovenske duhovnike v zamejstvu in izseljenstvu. Letos je bil v Trstu 19. in 20. avgusta. Skrb za izvedbo je prevzela tržaška Duhovniška zveza, pri čemer gre za slavo zlasti škofovemu vikarju dr. Lojzetu Škerlu. Tečajniki so dobili prostor v zelo primerni hiši duhovnih vaj »Le Beatitudini« ob glavni cesti, ki pelje iz Trsta na Opčine.

Udeležencev je bilo v obeh dneh tečaja med 80 in 85. Največ jih je bilo s Tržaške in Goriške, precej tudi s Koroške. Zelo lepo so bili zastopani slovenski izseljenjski duhovniki iz zapadne Evrope. Argentino je zastopal msgr. Anton Orehar, iz Bolivije pa je bil salezijanec Janez Zupan. Iz ZDA letos ni bilo nikogar.

Splošno mnenje udeležencev je bilo, da je tečaj zelo uspel. Tematika predavanj je bila zelo pravična in sodobna ter je pritegnila k poslušanju ter razgovoru.

Prvi dan je dvakrat predaval mariborski pomožni škof dr. Vekoslav Grmič, prvič o zgodovinskih dogmatičnih opredelitvah, drugič o antropoloških vidikih v teologiji. Brez dvoma je krepko prispeval k poglobljenju teološkega znanja prisotnih, obenem pa osvojil poslušalce s svojimi širokimi in reševanju sodobnih problemov. Prav tako je veliko pripomogel k stvarni debati dr. Anton Trstenjak s svojimi vedno zanimivimi posegi.

Drugi dan je govoril kanonik ljubljanskega kapitlja Rafael Lešnik o dušnopastirskih problemih slovenske Cerkve. Njegovo predavanje je bilo za navzoče pravo razkritje in zaradi blestečih analiz, duhovitega izražanja ter sočnega jezika resnično poslastica. Čeprav je govoril dve uri, bi ga tečajniki še in še poslušali. Tudi debata ob zaključku predavanja je bila zelo stvarna in plodovita.

Pred razhodom je bilo sklenjeno, da bo prihodnje leto XII. dušnopastirski tečaj za slovenske duhovnike v zamejstvu in izseljenstvu v Celovcu na Koroškem.

Cerkveni pevci s Tržaškega v Tinjah

V soboto 21. avgusta se je v Tinjah na Koroškem končal šestdnevni pevski tečaj, ki ga je priredila Zveza cerkvenih pevskih zborov iz Trsta.

S tem počitniškim tečajem Zveza odgovarja marsikateri svoji nalogi. Predvsem skrbi za lepo petje; s predavanji in praktičnimi vajami daje možnost velikemu številu pevcev, da poglobljajo razgledanost v glasbi in občutljivost za lepoto ter da izboljšujejo svoj način petja. Izбира kraja, kjer se tečaj vrši, pa kaže na to, kako se Zveza — kot ustanova naše manjšine — zaveda nujnosti povezave z drugimi slovenskimi manjšinami. Na organiziranih izletih imajo tržaški pevci možnost spoznavati Koroško, njeno preteklost in današnje razmere. Pri vsem tem pa se tudi sami med sabo bolje spoznavajo.

Letos so bili dnevi tako urejeni, da so bila zjutraj na programu predavanja in vaje, popoldne pa izleti.

Tečaj za pevce je bil sestavljen iz štirih delov. Vsako jutro je bilo najprej na vrsti kratko predavanje o novi liturgiji; msgr. Marijan Živic in g. Stanko Zorko sta orisala nova obreda krsta in pograba in nakazala vlogo, ki naj jo ima pevski zbor ob teh priložnostih. Prof. Ubaldu Vrabcu sta bila zaupana tehnika petja in solfeggio, to je branje not. Snov, ki je sicer zelo suhoparna, je prof. Vrabec znal primerno poodstavitviti in popestriti, tako da je hitro postala privlačna. Interpretacija zborovskih skladb je vadil prof. Janez Bole, večletni umetniški vodja Slovenskega okteta, danes pa profesor na Akademiji za glasbo v Ljubljani in dirigent Slovenskih madrigalistov.

Kljub temu, da so bili pevci zelo različni po letih in po glasbeni izobrazbi, je vseeno prof. Boletu uspelo v petih urah prebrati ter interpretirati tri zahtevne skladbe: Arcadeltovo »Ave Maria«, ljudsko »Sem se rajtov ženiti« v Kramolčevi priredbi in Hladnikovo »Je mrak končan«. Zadnja ura je bila vsak dan posvečena skupnemu ponavljanju bolj ali manj znanih pesmi, ki so primerne za skupne nastope. Pevske vaje sta vodila dr. Zorko Harej in Janko Ban.

Vreme je bilo vseskozi lepo in tako je bilo mogoče izkoristiti popoldneve za izlete. Prvi je bil na vrsti izlet skozi Dobrovo ves v Korte, kjer ima prof. Gorše stalno odprto svojo razstavo, potem pa do Sel pod Košuto, ki je še ena maloštevilnih slovenskih občin na Koroškem. V sredo so pevci obiskali St. Andraž in St. Pavel, kjer so si ogledali znameniti samostan; zvečer so šli še v Djekše in tam peli v vaški gostilni. Naslednji dan je kolona avtomobilov zavila pod grad Ojstrico, na

to na Gospo Sveto in na Krnski grad. Na tem izletu in tudi naslednji dan je bil pevcem za vodiča pisatelj dr. Metod Turnšek, ki je povedal marsikaj o preteklosti in o zanimivostih obiskanih krajev.

V soboto zjutraj je bila sklepna sveta maša, po kosilu pa so pevci odpotovali proti domu.

V. T.

Srečanje o mladinskih vprašanjih

Krožek za družbena vprašanja Slovenskega kulturnega kluba prireja v soboto 4. septembra 1971 srečanje o mladinskih vprašanjih. Srečanje bo v Dragi pri Bazovici (Trst). Začetek ob 9.30. Na sporedu so trije referati o tem, kako mladina spremlja sodobna verska, narodna in socialna vprašanja.

Predavali bodo: Filip Warasch (Koroška), predsednik mladinskega oddelka mednarodne organizacije FUEV, o narodnostni situaciji danes; Rino Markič, kaplan iz Beneške Slovenije, o socialnih problemih v Benečiji in zavzetosti mladine za njihovo reševanje; predstavnik mladine iz Slovenije (Maribor) o problemih današnje kristjane.

Po predavanjih bo sledil razgovor, nato skupno kosilo.

Prijave za kosilo in druga pojasnila na naslov: Slovenski kulturni klub, Trst, ul. Donizetti 3/I, ali po telefonu 788189 vsak dan od 16. do 19. ure.

Gledališče Verdi v Ljubljani

Tržaško operno gledališče Verdi je sodelovalo v Ljubljani na XIX. ljubljanskem mednarodnem festivalu v Križankah. Tržaški operni pevci, ki so tako gostovali že drugič v slovenski prestolnici, so prikazali Verdijev »Rigoletto« in Puccinijevo »La Bohème«.

Smrtna kosa

V toplih avgustovskih dneh je na Tržaškem umrlo več znanih slovenskih mož. Mirno je zaspal skoraj 94-letni bivši avstro-ogrski finančni uslužbenec, sedaj pa dolga leta vratar v ul. Rittmeyer, Ivan Jeretina. Doma je bil z Gorenjskega, vendar je večino svojega življenja preživel pri nas. Bil je zelo znan mestnemu okolišju med ulicami Ghega, Rittmeyer in

Ponovno fašistično izzivanje

Običajni »neznanci« so premazali slovenski napis pri Korošcih v miljski občini. V bližini pa so napisali več fašističnih gesel ter narisali kljukasti in runski križ. Miljski občinski odbor je izrekel ostro obsodbo tega nestrpnega protislovenskega dejanja. Baje so orožniki že izsledili tri mladoletne pobalane ter jih predali sodnim oblastem.

Udine. Med vojno je bil s svojo bohrilno, preudarno in jasno besedo v oporo ljudem, posebno Slovincem, v tistem okolišju. Vse svoje življenje je bil zaveden Slovenec ter je, dokler je mogel, redno obiskoval službo božjo pri Novem sv. Antonu. Naj mu Bog povrne, kar je dobrega storil na tej zemlji. Hčeram in ostalemu sorodstvu izrekamo globoko sožalje.

Sredi tega meseca sta umrla tudi dva znana slovenska trgovca: Miro Srebotnjak in Aleksander Goljevšček. Oba sta bila velikodušna do slovenskih organizacij, posebno dobrodelnih in mladinskih.

Nenadoma je umrl tudi bivši major jugoslovanske vojske Slavko André, ki so ga pokopali v Gorici.

Vsem prizadetim sorodnikom izrekamo sožalje.

Mladinsko srečanje v Sosljanu

V Sosljanu prireja od 27. avgusta do 1. septembra t.l. skupina »2000« iz Ljubljane in Mladinska skupina iz Trsta v povezavi z mladimi z Goriškega in s Koroškega mladinsko srečanje in seminar z naslovom »Slovenski krščanski in narodni trenutek«. Srečanje ima namen, da vzpodbudi mlade udeležence, da bi se skupno in globinsko vprašali o današnjem človeku, o Slovincu, o vrednoti naroda, o položaju našega naroda in o poslanstvu — odgovoru, ki ga od nas zahteva sedanji slovenski trenutek. Skupine, ki seminar pripravljajo, izhajajo iz krščanske osnove in se iz nje tudi izprašujejo; to pa ni pogoj udeležbe, ki je odprta vsaki razsodni in samostojni misli.

Zbiranje, tabor in hrana bo v campingu »Adria«, kjer je uprava objekta dala na razpolago prostor za taborjenje. Za kritje stroškov je predvidena dnevna vsota 850 lir na osebo.

Delovni dan se bo pričel ob 7^h (po italijanskem času). Od 9. do 13. in od 17. do 21. ure bodo na vrsti predavanja, diskusije in meditacije. Ob 22. bo vsak večer na sporedu kulturni program.

Seminar se bo pričel v petek 27. t. m. ob 17^h in bo imel naslednji program:

Petek, 27. 8. popoldne: O pomenu seminarja in o vrednotah, ki naj jih postavljajo (Lojze Peterle).

Sobota 28. 8. dopoldne: O slovenskem temeljnem položaju (Peter Kovačič); popoldne: Kriza človekove zavesti (Vili Stegu) in Človek in svoboda (Marija Lapajne).

Nedelja 29. 8. dopoldne: Razpotja slovenskega kristjana danes (Pavle Bratina); popoldne: Pomen občestev za obstoj slovenstva (Vinko Kobal).

Ponedeljek 30. 8. dopoldne: Manipulacija in svoboda v Cerkvi in v družbi (Igor Tuta); popoldne: Življenje kristjana kot pričevanje (Alenka Rebula). Sledijo poro-

čila iz Gorice, Beneške Slovenije in Koroške.

Torek 31. 8. dopoldne: Spogled krščanske in marksistične misli in prakse na Slovenskem (Marjeta Palatinus); popoldne: Previranja znotraj slovenske Cerkve (Kobal, Bratina, Stegu, Kovačič).

Sredla 1. 9. ves dan: Splošna diskusija o temah seminarja, zaključki in načrtovanje prihodnjega dela posameznih skupin.

V četrtek 2. septembra je predviden obisk pri Beneških Slovincih.

»Ščedna 71«

18. septembra 1971 bo preteklo sto let, odkar je dobila Ščedna svoj poštni urad. Ponuja se tako zopet priložnost, da sežemo po preteklosti tega še sedaj najbolj značilnega tržaškega mestnega predela ter z raznimi pobudami, nekaterimi docela izvirnimi, prikažemo tudi njegovo sedanjost.

Z umetniškimi sodelovanjem akademskega kiparja prof. J. Pohlana iz Kopra je v pripravi posebna spominska kolajna, ki bo v prodaji v sredini meseca septembra, a v omejenih izvodih. Cene so sledeče: v bronu 2.000, v srebru 10.000 ter v zlatu okrog 70.000 lir.

Skedenski Dom bo pripravil za to priložnost najzanimivejšo in najbogatejšo razstavo krajevnih dokumentov, razglednic, fotografij in podobno. Poleg drugih manjših razstav bo tudi filatelistična in fotografska. Vabimo zato vse slovenske zbiratelje, da prispevajo svoje zanimivosti ter jih razstavijo za to priložnost. Naši trgovci bodo dali svoje izložbe na razpolago. Predvideva se obilo obiskovalcev, zato naj vsi vidijo, kje je jedro Ščedna.

Natisnani bosta tudi dve razglednici, ena celo v barvah, 18. septembra pa bo posebno pošteno ožigosanje teh razglednic.

Za informacije in za prednaročitev se obrnite na odbor »Ščedna 71«, ul. Soncini 112, 34146 Trst-Trieste.

Priljubljeni odbor

Smrtna kosa v Nabrežini

16. avgusta smo v Mavhinjah pokopali Zoro Terčon por. Amerio. Pokojnica je bila doma iz znane in narodno zavedne Redelj-Terčonove hiše v Mavhinjah. Po poroki se je preselila v Nabrežino, kjer je stala ponosno in zavedno v slovenskih vrstah in spremljala življenje našega naroda. Bila je stalna čitateljica »Katoliškega glasa« in mohorjevk. Dom, sorodniki in cerkev so bili trikot, v katerem je pokojnica dočakala preko 70 let. Ko je pred letom in pol zbolela, je vdano prenašala do konca trpljenje, ki ji ni bilo prizaneseno. Po prejemu zakramentov za umirajoče je vdana v voljo božjo čakala na oduhod, ki je bil miren. S križem in svečo v rokah je stopila iz tega sveta v večnost, kjer ni več trpljenja.

Kako je bila pokojnica dobra in spoštovana, je pokazal pogreb, katerega so se v Mavhinjah udeležili iz vseh hiš in številni Nabrežinci ter Sosljančani. Zadnji počitek je našla pri svojih starših, bratu Ivanu in sorodnikih. Naj počiva v miru!

XII. mednarodni tečaj o prevozih

Pretekli teden se je pričel na tržaški univerzi XII. mednarodni tečaj o organizaciji prevozov v Evropski gospodarski skupnosti. Trajal bo do 3. septembra. Na slovenski uradni otvoritvi, ki se je udeležilo veliko število uglednih gostov, sta spregovorila rektor Origone ter glavni ravnatelj za promet pri EGS prof. Rho. Takoj nato pa so se začela strokovna predavanja.

»Katoliški glas« v vsako slovensko družino!

izliva v zelenem, z drevjem obraslem kanjonu.

Na vrhu previsne skale je še kar nekaj prostora. Posestnik tistega dela gozda in njegova žena sta tam na klopci rada večsah posedala. Dva gabra sta delala kotičku prijetno senco, eden dopoldne, drugi popoldne. Počivalnik je bil v tem kotičku reden gost. Malo razgledal se je zmeraj po Savi in po bregovih, če je bil truden, je za hipec posedel, pa spet takoj odšel, od koder je prišel. Nekoga dne je našel tam dva dečka, ki sta se ruvala. Komaj da je bilo za to dovolj prostora.

»Oho! Branko in Janca!« je rekel Počivalnik. »Ali bi se rada zvrnila v Savo?«

»Ne bova se,« je rekel starejši Branko ter vstajal in si popravljaj obleko. Kuštravi, davno neostriženi lasje, so lepo obkrožali njegov obraz.

»Kaj misliš, koliko metrov bo od tukaj do vode?«

Deček je molče gledal v globino.

»Kakšnih osem jih že bo,« je rekel Počivalnik. »To bi bilo imenitno, če bi vidva štrbunknila dol v Savo...«

Z GORIŠKEGA

Dol

22. avgusta praznuje Cerkev praznik Marijinega brezmadežnega Srca. Na Goriškem je temu Srcu posvečena začasna kapela v Dolu, zato je naravno, da je bila preteklo nedeljo tam zunanja svečanost v zvezi s tem praznikom.

Nedavno je bila vsa notranjost kapele po prizadevanju domačega župnika g. Spacapanana in ob velikodušni podpori vnetih faranov vsa prečiščena. Zaradi tega je bilo treba imeti sv. mašo na praznik Marijinega vnebovzvetja kar na prostem.

To pot pa je bila kapela spet pripravljena za službo božjo. Udeležba vernikov je bila res številna, petje zbora, ki so ga za to priložnost okrepili pevci iz Jamelj, zelo mogočno. Slovesno sv. mašo je opravil g. Janez Eržen iz Gorice ob spremstvu treh duhovnikov. Cerkveni govornik je povezal dogajanja na Portugalskem leta 1917 z vojnimi dogodki isto leto na Krasu in nudil poslušalcem nekaj iz teh dogodkov izvirajočih vzpodbud za duhovno življenje. Zvečer so se verniki udeležili še petih litanijs Matere božje v isti kapeli.

Drugače pa že prebivalci Dola mislijo na novo cerkev, ki naj bi stala ob glavni cesti na nekdanjem vojaškem pokopališču, otroci pa se pripravljajo na birmo, ki bo v prihodnjem oktobru.

Vrnil se je h klaretijancem

G. Anton Surina, dosedanji slovenski kaplan in tržaški glavni bolnišničnik, je zapustil Trst in ponovno stopil v red klaretijancev. 22. avgusta je opravil slovesne redovniške zaobljube.

SLOVENSKA TELEVIZIJA

Spored od 27. avg. do 4. sept. 1971

Petek: 18.25 Fant v televizorju. 19.00 Mestece Peyton. 20.35 Pastir Kostja - sovjetski film.

Sobota: 15.15 Svetovno prvenstvo v kajaku na mirnih vodah in evropsko prvenstvo v plavanju za ženske. 18.55 Bratovščina Sinjega galeba. 20.35 S kamero po svetu. 21.00 Berlin: »Plošča 71« - zab. glasba.

Nedelja: 9.30 Pisano domače. 10.45 Otroška matineja. 11.30 Mestece Peyton. 13.45 Svetovno prvenstvo v kajaku na mirnih vodah. 15.25 Upsala: Tekmovanje v plavanju za pokal Evrope. 17.15 Bratislava: Evropsko prvenstvo v plavanju za ženske. 18.20 Pogumen kot Lassie - ameriški film.

Ponedeljek: 17.35 Drečjek in trije Marsovčki. 17.55 Čin-čin - oddaja slovaške TV. 18.20 Slovaško steklo - reportaža. 18.50 Madrigalisti - oddaja slovaške TV. 20.30 Telica - drama slovaške TV. 21.30 Pesmi o ljubezni, vojakih in smrti. 21.45 Jazz - oddaja slovaške TV.

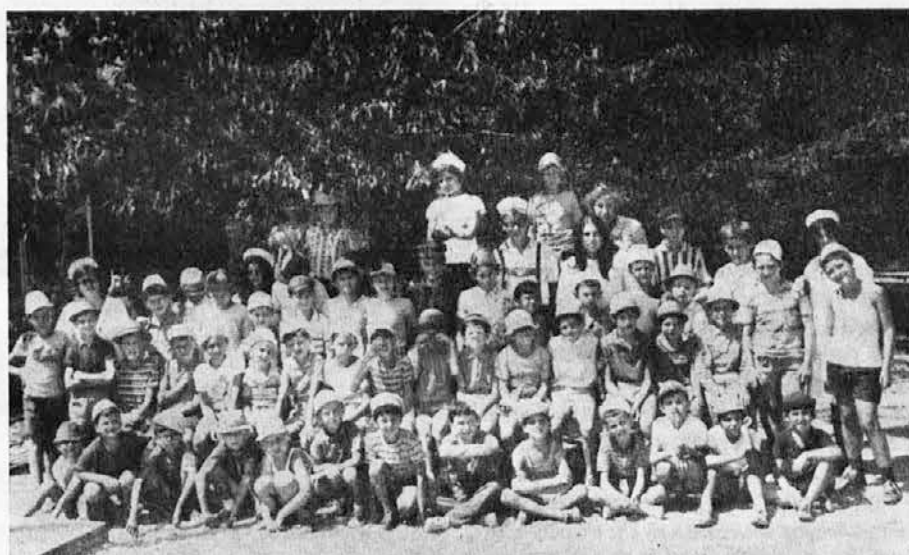
Torek: 16.30 Nogomet Jugoslavija: Madžarska. 18.40 Prijatelj Ben. 19.05 Stare krčme. 19.35 Znamenitosti male dežele. 19.48 Varnost na cesti. 20.35 Podaj roko hudicu - angleški film.

Sreda: 18.25 Nogomet: Madžarska: Jugoslavija. 20.50 I. Stivičić: Kam gredo divje svinje.

Četrtek: 18.35 Družina - poljudno znanstveni film. 19.05 Enkrat v tednu. 19.20 Vse življenje v letu dni. 20.35 XXI. stoletje. 21.25 Maupassantove novele.

Petek: 15.55 Balkanske atletske igre. 19.00 Mestece Peyton. 20.35 Stekljeni čevljički - ameriški film. 22.10 Južni veter.

Sobota: 15.55 Balkanske atletske igre. 19.00 Bratovščina Sinjega galeba. 20.35 Igre brez meja. 22.00 Nikoli grde besede - scrijski film. 22.40 Čudežni svet TV.

Slovenski otroci v počitniški koloniji SLOKAD-a v Dragi — druga izmena

C. P.

(2)

Zeleni raj ob Savi

Ptica je odletela proti soncu. Počivalnik je gledal za njo. Zarenje ni ugasnilo, dokler mu ptica ni izgnila izpred oči.

Počivalnik, ki je od kraja imel sonce za svojim hrbtom, se je začudil. Ali je mogoče, da črni ptici glava v soncu tako žari, kakor da bi gorela? Kakšna ptica je to? — Tudi to je bilo čudno, da je letela tako nizko nad človekom. Skoro čisto nad glavo, le za malenkost zraven. Tega ne bi storila na vrana ne kavka, žolna še manj. Se vrabec ne. Morda jo je slepilo sonce. Ali pa more sonce ptico tako slepiti, da človeka, ki ji je skoro pred kljunom, ne bi videla?

Velika ptica z rdečo glavo! Samec črne žolne je precej velik in je vrh glave rdeč do vratu. Morda so nekaj ognja pričarali sončni žarki, ki vsak blišček povečajo. Žolna pa ne leti tako zložno. Ali vendarle? In

glava takega sameca spodaj ni rdeča. Kaj pa, če je šlo za kakšen posebno lep, naravnost gizdalinski primerek vrste?

Počivalnikovo naravoslovno znanje je odpovedalo. Pozvedoval je potem pri kmetih in tudi zastopnika zelene bratovščine se je ob priliki lotil, ne da bi bil zvedel kaj pametnega. Prepričal se je spet enkrat, da je naravoslovno znanje zunaj kroga strokovnjakov zelo revno.

Ceprav je nehal poizvedovati, Počivalniku čudna ptica z gorečo glavo ni šla iz spomina. Preveč je bilo ognja okoli njene glave! Pa najsi je že bila optična prevara ali kar koli, kar tako ni bilo. Zivele skrivnosti! Zivele ptice z gorečimi glavami!

Pravzaprav so bila Počivalnikova srečanja z živalmi v tistem kotu čedalje redkejša. Le prvi sneg in v snegu natipkani sledovi so bili še kolikor toliko zgovorni. Seveda je sneg zmeraj več ali manj kazal razne sledove gozdnih prebivalcev.

To je stara reč. Če fazana ali divjo raco npr. danes zalotiš na nekem kraju, ju na

tistem kraju in ob tisti uri ne boš videl nikoli več. Če ni tam okoli kakšna posebna zaloga ali najdišče hrane. Jasno: noben zajec, nobena srna, nobena divja raca ne gre dvakrat na led. Počivalnik je hodil po gozdu navadno ob isti uri, zato so se ga skušene živali ogibale. Nekoč je videl na smreki ob cesti jereba. Bele »kokarde« na njegovem licu ne boš zlepa pozabil. Drugi dan je bil jereb na drugem drevesu, malo globlje v istem gozdu. Tretji dan ga ni bilo nikjer več. In nikoli nikjer več. Izginil je iz Počivalnikovega obzorja za zmeraj.

Nekaj korakov niže ob Savi, od tam, kjer je Počivalnik videl neznano ptico, je vsaki breg navpična, sporo previsna skalnata stena. Gozd je tam redek, zato je po reki navzdol in navzgor lep razgled. Navzgor je kos široke reke, ki se kakor precej potegnjena in nepravilno oblikovana črka »S« vije proti gledalcu. Na notranji strani obeh vijug tega velikega »S« leži tu pa tam kaka skala, ki jo je deroča reka s silo ovinka kdove kdaj izdolbla iz skalnatega brega. Navzdol se pa Sava

(se nadaljuje)

Izjava Slovenske demokratske skupnosti v Gorici

Prejeli smo s prošnjo za objavo:

Izvršni odbor Slovenske demokratske skupnosti v Gorici podaja naslednjo izjavo na poziv Slovenskega ljudskega gibanja (SLG), ki ga je 12. t. m. priobčil »Katoliški glas«.

Goriška Slovenska demokratska zveza in tržaška Slovenska skupnost sta leta 1968 sklenili sporazum za delitev mandatne dobe med Trstom in Gorico. Zaradi tega je Slovenska skupnost dolžna sporazum izvršiti, da pride zdaj v deželni svet goriški svetovavec.

Toda kljub pismom vodstva SDZ, poslanim 5. maja in 28. junija svetu Slovenske skupnosti in dr. Stoki, se to še ni zgodilo.

Dokončno stališče SLG, naj dr. Stoka ostane v deželni svet do konca, je neutemeljeno, ker sporazuma ne more nihče preklicati kot samo vodstvo SDZ kot celota, to je pri soglasju obeh skupin (Slovenske demokratske skupnosti in Slovenskega ljudskega gibanja).

Poziv SLG, naj Slovenska demokratska skupnost opusti vsako nadaljnjo akcijo za spoštovanje in izvajanje sporazuma od leta 1968, »ker bi škodila naši skupni politični stvari«, je neumeven: a) ker je po-

steno izvajanje sporazuma prva podlaga za složno koristno narodno delovanje; b) ker je izpolnitev sklenjenega sporazuma bistveno demokratično načelo, ki ga Slovenska demokratska skupnost izpričuje in zagovarja.

Nima obenem smisla sklicevati se na dr. Kacina, ki pri stvari nima kaj opraviti in ki svojega mesta leta 1967 ni prevzel iz osebnih razlogov.

Politični predstavniki morajo služiti vsem volivcem in vsej naši manjšini. To drži in prav zaradi tega so goriški volivci dali glas dr. Štiligoju kot zvestemu, nesebičnemu in neutrudljivemu borcu za pravice naše manjšine in slovenskega naroda sploh.

Slovenska demokratska skupnost je vedno delovala in ravnala pošteno in v korist skupne narodne politične stvari. Poudarja zvestobo demokratičnim načelom in izjavlja, da v tem duhu ostane tudi naprej odkritosrčna sodelovavka SLG v okviru SDZ.

Zeli zato, da SLG zagovarja in podpira predvsem goriško Slovensko demokratsko zvezo in njeno zahtevo po izpolnitvi sporazuma s Slovensko skupnostjo.

V skupnem in složenem delu je SDZ dosegla že marsikateri uspeh. To pravilo naj velja tudi za naprej!

Odbor SDS v Gorici

Slovenska misijonarja Stanko Pavlin (levo) in Radko Rudež pred cerkvijo v Doberdolu 15. avgusta letos

Cistercijski samostan v Stamsu

Nedavno smo poročali, da je bil v znamenem cistercijskem samostanu Stams pri Innsbrucku, kjer živi tudi več slovenskih patrov, izvoljen za opata p. Pij Pfurtscheller potem ko je Slovenec p. dr. Bernard Slova izvolitev za opata vnaprej odklonil. Naj sedaj to poročilo v toliko popravimo, da je tudi p. Pfurtscheller to čast zavrnil in je bil p. dr. Slova nato izvoljen ponovno za upravitelja samostana za nadaljnja tri leta. P. dr. Slova je istočasno ravnatelj samostanske gimnazije ter ravnatelj novoustanovljene realne športne gimnazije.

★

ZA KMETOVALCE

Prispevki za rastlinjake

Na Tržaškem se cvetličarstvo živahno razvija. Iz pridelovanja na prostem prehajamo vse bolj v pridelovanje cvetlic v pokritih prostorih. Rastlinjaki in druge naprave vsak dan hitreje rastejo pri naših cvetličarjih, ki se zavedajo, da jim bo le tehnična izpopolnitev omogočila lažje prodiranje na trg.

Takšne naprave so seveda precej drage; vendar so po zaslugi oblasti postale dostopne tudi manj premožnim. Vsem tistim, ki bi hoteli postaviti rastlinjak, se trenutno nudi ugodna priložnost. Država prispeva iz sklada FEOGA 50% prispevka, ki ga ni treba vračati. Za ostalih 50% pa nudi posojilo, katerega se vrača 20 let in sicer v 40 polletnih obrokih s 3% obrestmi. Deželna ustanova za razvoj kmetijstva ERSA pomaga pri osnutku in načrtovanju nameravane gradnje.

Četudi je potek za odobritev prispevka precej dolgotrajen, je vendar treba nemudoma stopiti v stik s kmetijskim nadzorništvom v Trstu, ulica Ghega 6 zaradi potrebnih pojasnil. Rok za vlaganje prošnje je prav kratek.

OBVESTILA

Kolonija v Ovaru

Deklice iz kolonije v Ovaru se bodo vrstile v sredo 1. septembra. V Gorici naj jih stari pričakujejo na železniški postaji ob 11,04 v Sesljanu na postaji (za devinsko-nabrežinsko območje) ob 11,44, v Trstu ob 12,05.

Duhovna obnova za dekleta in žene. V uršulinskem samostanu v Gorici bo v nedeljo 12. septembra duhovna obnova za Marijino družbo. Vabljenje so tudi druge žene in dekleta.

Vpisovanje za šolsko leto 1971/72 bo na vseh osnovnih šolah s slovenskim učnim jezikom v območju goriškega didaktičnega ravnateljstva od 9. do 15. septembra od 9. do 12. ure.

Ravnateljstvo nižje srednje šole v ulici Randaccio v Gorici sporoča, da se pričnejo popravni izpiti čez I. in II. razred v ponedeljek 6. septembra ob 8.30 s pismeno nalogo iz italijansčine.

Znamke za misijone lahko pošljete na Zavod sv. Družine, ul. don Bosco 66, Gorica. Zbira in urejuje jih ter odpošilja naprej v ZDA s. Ahacija Kacin.

Sportno društvo »Velox« iz Standreža organizira od 5. do 12. septembra drugi športni teden, ki se bo vršil v Standrežu na športnem igrišču pri cerkvi. Tekmovanja bodo v naslednjih disciplinah: odbojka, košarka, namizni tenis, streljanje, med dvema ognjena in kolesarstvo. Vsi Standrešci so vabljeni, da sodelujejo in nastopajo.

RADIO TRSTA

Poročila: 7.15 (samo ob delavnikih), 8.15, 11.30 (samo ob delavnikih), 13.15, 14.15, 17.15 (samo ob delavnikih), 20.15 in 23.15.

Dejstva in mnenja: 14.15 (samo ob delavnikih).

Sport: (dnevno) ob 20.00 uri.

Sporod od 27. avg. do 4. sept. 1971

Petek: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 12.10 Izlet za konec tedna. 17.20 Za mlade poslušavce. 18.30 Sodobni ital. skladatelji. 19.10 Zgodovina prometnih sredstev (8) »Največji prekopi na svetu«. 19.45 Moški vokalni kvartet. 20.45 Koncert operne glasbe. 21.50 Folklorne plesni.

Sobota: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 12.10 Poklici: »Lonce flikat, ombrele popraulate«. 14.45 Glasba iz vsega sveta. 15.55 Avtoradio. 16.10 Operetne melodije. 16.30 Plesna čajanka. 17.20 Za mlade poslušavce. 18.30 Schubert: Trio v b-duru. 19.10 Svet v očeh slovenskih popotnikov (9) J. Javoršek: »Srečanje z Japonsko«. 19.40 Vokalni ansambel »Dalmacija«. 20.30 Teden v Italiji. 20.45 T. Curk: »Prekinjena slava«. Radijska drama.

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 9.45 Glasba za harfo. 11.15 L. Lantieri in E. Benedetti: »Naskok na gorske velikane«. Četrta oddaja: »Možje šeste stopnje«. 11.50 Vesele harmonike. 12.00 Nabožna glasba. 12.15 Vera in naš čas. 15.30 I. Brnčič: »Med štirimi stenami«. Drama v treh dejanjih. 17.05 Parada orkestror. 17.30 Revija zborovskega petja. 18.00 Podobe in glasba. 18.45 Bednarik: »Pratika«. 19.15 Sedem dni v svetu. 19.30 Filmska glasba. 20.30 Ljudske pesmi v komorni predelavi. 20.45 Ljubezenska lirika. 22.10 Sodobna glasba.

Ponedeljek: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 17.35 Obletnica meseca: »Slikar Toulouse-Lautrec«. 18.30 Simfonični dela deželnih skladateljev. 19.15 Revija solistov. 19.40 Zbor »S. Maria Maggiore« iz Trsta. 21.00 Socialno vprašanje v slovenskem romanu: (5) I. Cankar: »Na klancu«.

Torek: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 12.10 Bednarik: »Pratika«. 18.30 Komorni koncert. 19.00 Otroci pojó. 19.10 C. Piermani: Kako posluje italijanski parlament (8) Druge oblike zakonodajne pobude. 19.40 Zbor »V. Vodnik« iz Doline. 20.30 Von Suppe: »Bocaccio«, izbor iz operete. 21.40 Južnoameriška fantazija.

Sreda: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 11.50 Kitarist Powell. 12.10 Evropske prestolnice (7) »Bern«. 17.00 Tržaški mandolinski ansambel. 18.30 Koncertisti naše dežele. 18.45 Rimske melodije od večeraj in danes. 19.10 Higiiena in zdravje. 19.20 Jazovski ansambli. 19.40 Jugoslovske ljudske pesmi. 20.30 Simfonični koncert.

Četrtek: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 12.10 G. Bartolozzi: Otroci v prvih letih svojega razvoja (9) »Mlečni zobje«. 18.30 Dvorač: Simfonija št. 4 v g-duru. 19.10 Beličič: Kraške črtice: »Po visoki ravnici«. 19.40 Komorna vokalna skupina Deller-Consort. 20.30 I. Grigoresco: »Ring«. Radijska drama. 21.45 Skladbe davnih dob.

Petek: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 12.10 Izlet za konec tedna. 17.20 Za mlade poslušavce: Govorimo o glasbi, pripravlja J. Ban. 18.30 Sodobni slovenski skladatelji. 19.10 Zgodovina prometnih sredstev (9) »Automobil«. 19.40 Ženski vokalni kvartet iz Ljubljane. 20.45 Koncert operne glasbe. 21.45 Folklorne plesni.

Sobota: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 11.50 Veseli motivi. 12.10 Poklici: »Ovčarje«. 16.10 Festival narodno-zabavne glasbe v Steverjanu. 16.30 Plesna čajanka. 17.20 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost, književnost in prireditve. 18.30 Slovenski trio. 18.45 Pojeta Mina in Feliciano. 19.10 Svet v očeh slovenskih potnikov (10) P. Zidar: »Romanje h Gospe Sveti«. 19.25 Nekaj jazz. 19.40 Komorni zbor RTV Ljubljana. 20.30 Teden v Italiji. 20.45 A. Marodič: »Skrivnost prazne grobnice«. Rad. zgodba. 21.15 Mauriatov veliki orkester.

Romanje k Novi Štiti na Dolenjskem

Nova štifta, biser ribniške doline in naše domovine sploh, slavi letos 300 let svoje dograditve. Leži na pobočju Travnice v višini 622 m, odkoder je lep razgled na vso ribniško dolino. Ljubljanska nadškofija je določila to božjepotno svetišče

UPRAVA HOTELOV »BLED« IN »DANIELA«
via S. Croce in Gerusalemme 40, tel. 777102, Roma - Rim

sporoča slovenskim rojakom v Rimu, da ima sedaj redno v zalogi slovenska vina, Rogaško in Radensko slatino

Širite »Katoliški glas«

ket kraj, kjer naj bi se letos verni Slovenci še posebej zbirali.

Uprava »Katoliškega glasa« prireja v sodelovanju z župnim uradom v Doberdolu v nedeljo 5. septembra romanje k Novi Štiti. Prijave sprejemata uprava našega lista in g. župnik v Doberdolu do srede 1. septembra. Cena vožnje 2.000 lir. Odhod s Travnice v Gorici ob 6. uri zjutraj, iz Doberdola ob 6.30. Pot: preko Sežane v Ljubljano, mimo Turjaka in skozi Velike Lašče k Novi Štiti. Kosilo v Ribnici, ogled Kočevja, nato v dolino reke Krke do Otočca. Povratek po avtocesti v Ljubljano in domov.

DAROVI

Za Katoliški dom: U. Z. 9.000; P. I. 10.000; Marijina družba 20.000; N. N. 4.000; N. N. 2.000; N. N. 2.000; N. N. 2.000; N. N. 2.000; N. N. 6.000; N. N. 2.000; N. N. družina 5.000; N. N. 2.000; N. N. 1.000; N. N. 10.000; T. R. 5.000; I. K. 5.000 lir.

Za Alojzijevišče: Družina Markočič-Lutman, Standrež, 10.000 lir.

Za Zavod sv. Družine: Z. S. namesto cvetja na grad Cirila Cej 2.000 lir.

Viktorija in Roza Jančič darujeta za novi Zavod sv. Družine v Gorici 100.000; za Alojzijevišče 100.000; za Katoliški dom 100.000 in za slovenske misijonarje 100.000 lir.

V počastitev spomina pok. mame in Marice Fabjan daruje Justina 10.000 lir za zvonic pri cerkvi sv. Mihaela.

V spomin pok. Zore Terčon darujeta sestrični Terčon, Mavhinje št. 1 za katoliški tisk 5.000 lir.

Svetovčan iz Trsta daruje v spomin pok. očeta 50.000 lir za gobavce misijonarja I. Stante; 10.000 za Zavod sv. Družine; 10.000 za Marijanišče na Opčinah; 10.000 za Slovenik v Rimu; 10.000 za cerkev v Stojakovem; 10.000 za Katoliški glas.

Za gobavo naselje na Madagaskaru (g. Stanta): Ivana Nanut, Standrež, 15.000 lir.

Za misijone: D. R., Sv. Križ, 1.000 lir.

Za spominsko ploščo dr. Mahnič v frančiškanski cerkvi v Zagrebu: nabirka v avtobusu 33.300; razni darovalci 4.500; Malfatti, Gorica, 2.000. Skupaj 39.800 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

+

Po dolgi in mučni bolezni nas je zapustila

Zora Terčon por. Amerio

Vsem, ki so jo spemili na zadnji poti, se iskreno zahvaljujemo.

Posebna hvala zdravnikom, bolniškemu osebju in mavhinskemu g. župniku za spremstvo pri pogrebu.

Mož Angel, sestri Marija in Fani, bratje Franjo, Just, Miro, Alfonz in sorodstvo

Nabrežina, 16. avgusta 1971

ZAHVALA

Ob prerani in nenadomestljivi izgubi našega dragega

Slavka Andrée

se v imenu vsega sorodstva najtopeleje zahvaljujem vsem, ki so nam ob tej težki uri sočutno stali ob strani, ga obsuli s cvetjem in ga spemili na njegovi zadnji poti.

Zalujoča žena Milena

Trst, 15. avgusta 1971

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: Trgovski 70 lir omrtnice 100 lir; k temu dodati 8% davek za registrski urad.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

Balkon družine Ferfolja v Doberdolu, ki je prejela prvo nagrado v zvezi z najlepšimi rožami, ki krasijo pročelje hiš

Doberdolu

V nedeljo 8. avgusta smo praznovali Marijo Snežnico. Razumljivo, da pade ta praznik ravno v vroče pasje dni. Vsi si želimo tedaj osvježila in hladne sence. Clovek postane truden, skoraj len; a ne samo telesno, tudi duševno. Kakor skavti in druge podobne ustanove skrbijo za telesno in obenem za duševno osvžitev, tako je Marija poskrbela za duhovno poživitev vernikov s praznikom v tem času poletja. To so doberdolski predniki razumeli in z veseljem praznovali Marijo Snežnico.

Dandanes se mnogi temu prazniku umikajo z izgovori, da ni v pravem času, da so počitnice, da ne rečemo o nevednih, ki praznika še ne poznajo. A hitro opazimo po drugi strani, da imajo za druge zabave in festivale čudovito dosti časa in zanimanja. Ako bi se tudi za Marijin praznik tako zanimali bližnji in daljni, bi res dosegel tako potrebni učinek: duhovno osvžilo in več božjega blagoslova in varstva!

Kako je bilo letos? Predvsem je bila še dokaj obiskana tridnevna z mašo, govorom, spovedjo, pritrkovanjem in razsvetljava ter okusno okrasitvijo. Na sam praznik pa smo poslušali pri maši gospoda misijonarja Pavlina iz Hongkonga, zvečer pa g. Rudeža iz Zambije. Slika Marije Bistrice na stranskem oltarju nas je duhovno vezala s 13. mednarodnim marijanskim kongresom v Zagrebu. Zvečer je bila procesija kljub vetru in dežju; ugašajoče bakle so bile prava slika današnjega verskega položaja v marsikateri duši! Skavti so morali trdno držati lepo Marijino sliko. Zaključek je bil v cerkvi z govorom in petjem in molitvami.

V župnijski dvorani je sledila tombola v korist segregiranja cerkve. Prvi dobiček, 40.000 lir, je zadel Berta Jarc. Sledilo je nagradno obdarovanje družin, katerim je komisija pripisala trenutno najlepše rože. G. Ciril Koršič in gđ. Jožica Lasič sta pregledala rože petnajstim družinam in prisodila prvo nagrado družini Ferfolja, drugo družini Lavrenčič, tretjo pa družini Gergolet. Tudi družine, ki so najbolj pripomogle z rožami k okrasitvi oltarjev med letom, so prejele priznanje s cvetlično nagrado. Roža nas spominja na Rožo Marijo, roža krasí hišo, razveseljuje mi-

moidoče, daje priznanje pridni gospodinjici, zlasti v času poletja! Zakaj ne bi tega ovrednotili?

Izlet mladine iz Doberdola

14. in 15. avgusta je 45 mladih ljudi iz Doberdola pod vodstvom predsednika katoliškega kulturnega društva »Hrast« Romana Lavrenčiča naredilo dvodnevni izlet po Hrvaški in Sloveniji.

Prvi dan so bila cilj vožnje Plitvička jezera s svojo nepozabno mogočno lepoto. V hotelu »Internacional« v Zagrebu je nato sledila prenočitev, naslednji dan, na Marijin praznik, je pa pot vodila do Nove Stifte na Dolenjskem, kjer je bila že zbrana tisočglava množica, saj letos ob 300-letnici nastanka božje poti romarjev nikdar ne manjka.

Preko Ribnice, Velikih Lašč in Turjaka se je mladina iz Doberdola, okrepljena v svojih idealih, malce sicer utrujena, a notranje zadovoljna, vrnila v svoj kraj. Pri tem je že nastal sklep, da tudi prihodnje leto pripravi izlet in spet doživi kaj novega, vzpodbudnega in razvedrilnega obenem.

Števerjan

V dneh od četrta do nedelje bo v Ptuj festival narodno zabavne glasbe, katerega se lahko udeležijo amaterski ansambli. Tudi letos, kakor že prvič lani, se bo tega festivala udeležil naš ansambel »Lojze Hlede« in Fantje z Britofa, ki deluje v okviru prosvetnega društva »F. B. Sedej« iz Steverjana.

Prav po njihovem lanskoletnem nastopu na omenjenem prazniku slovenske pesmi se je rodila misel, da bi tak festival organizirali tudi v Steverjanu in kakor je vsem dobro znano, je prvi tak festival, ki smo ga letos 2. maja pripravili, kar dobro uspel. Tržaška radijska postaja bo pričela prenašati glasbo tega festivala prvo soboto v septembru. Seveda bodo naši fantje tudi letos navezali novih stikov in si nabrali nadaljnjih izkustev, da bo naš festival leta 1972 kar najbolj uspel.

Korajžnim fantom, ki nesejo Slovincem v domovino pozdrav naše sončne zamejske Coriške, želimo, da bi dosegli najlepše uspehe.